

ВИМОГИ ДО ІСПИТУ

У ході іспиту студент повинний продемонструвати:

- 1. В області знань і умінь по предметі навчального курсу:**
 - знання емпіричного і теоретичного характеру;
 - уміння концептуалізації, систематизації і формалізації знань;
 - уміння використання знань теоретичного характеру при описі і поясненні конкретної соціальної реальності;
 - уміння вирішення пізнавальних завдань.
- 2. В області логіки мислення:**
 - уміння логічно вибудовувати письмовий текст;
 - уміння оперування базовими поняттями навчального курсу.
- 3. В області культури мови:**
 - уміння стилістично грамотно оформляти письмовий текст;
 - уміння володіння лексикою професійної діяльності.

Залік проводиться по квитках.

У кожному квитку передбачені питання і завдання, що дозволяють виявити знання й уміння студентів.

ПИТАННЯ ДО ІСПИТУ

1. Визначення сутності соціального прогнозування як соціальної технології.
2. Основні прогностичні ефекти.
3. Характеристика методологічних принципів соціального прогнозування.
4. Класифікація основних видів соціального прогнозування.
5. Зміст та виникнення соціально-прогнозної діяльності, межі технологізації соціального простору.
6. Антиципація у міфологічній свідомості.
7. Релігійні конструкції антиципації.
8. Філософські системи майбутнього як джерела формування прогнозування: ідеали майбутнього, утопізм та соціальне пізнання.
9. Формування жанру “роздумів про майбутнє” та наукова фантастика.
10. Становлення прогностики, футурології та альтернативістики.
11. Школа науково-технічного прогнозування Є. Янча та теорії постмодернізму в прогностиці.
12. Радянське соціальне прогнозування.
13. Сучасні підходи до соціального прогнозування,
14. Проблема “фабрики думок” в Україні.
15. Поняття глобальних проблем сучасної цивілізації.
16. Особливості глобальної модернізації та антиглобалізму.
17. Топіка суспільства і проблеми постмодерністського суспільства.
18. Прогнозування як вид випереджаючого відображення.
19. Функції антиципації.
20. Випереджаюче пізнання.
21. Часові характеристики свідомості.
22. Образ майбутнього.
23. Психічні закономірності поведінки людини.
24. Спостережливість і емпіричні прогнози.
25. Інтуїція і прогнозування.
26. Циклічність як основа прогнозування.
27. Вплив знань як основи на передбачення.
28. Прогностична діяльність в різних видах професійної діяльності.
29. Характеристика прогностичної діяльності.
30. Прогностичні здібності людини.
31. Зміст соціодіагностичної діяльності.
32. Сутність та види соціодіагностики.
33. Методи, структура та функції соціально-діагностичної діяльності.
34. Характеристика основних видів діагностичної діяльності.
35. Соціальні проблеми у діагностиці: проблема соціальної норми і соціальних нормативів, та екстрем.
36. Сутність та категоріальний аналіз прогнозування.

37. Прогностичні принципи, ефекти та класифікація прогнозів в практичному дослідженні.
38. Методи прогнозування.
39. Відбір індикаторів та індикатумів у прогнозування.
40. Моделювання прогнозу, проблема прогнозного фону.
41. Зміст та особливості пошукових та нормативних прогнозів.
42. Підготовка інформації для складання прогнозів.
43. Програма пошукових та нормативних прогнозів.
44. Підготовка висновків та рекомендацій.
45. Проблема верифікації прогнозів.
46. Експертні оцінки у прогнозуванні.
47. Підходи до моделювання соціально політичних процесів.
проблема політичного поля.
48. Типологія та методи досліджень політичних процесів.
49. Стратегічне прогнозування і інформаційна культура.
50. Цикл політичного рішення як основа прогнозування.
51. Проектування політичного рішення.
52. Проблема імплементації політичного рішення.
53. Оцінка реалізації політичних програм.
54. Етапи політичного оцінювання, процес постійного політичного прогнозування.
55. Висновки і рекомендації як продукт прогностичної діяльності.
56. Теорія зв'язаності та закони прогнозування.
57. Глобальна архітектоніка у прогностиці.
58. Інформаційна експансія та безпека в постмодерністському суспільстві.
59. Сучасні проекти майбутнього політичний аналіз.
60. Побудови гіпотез в прогнозуванні.